

11 SEP. 2019

Zaak 2019-033

Datum zitting: 15 mei 2019

Uitspraak van het College van beroep voor de examens inzake het geding tussen:

appellant,

en

de Commissie voor de examens van de faculteit Management, Science & Technology van de Open Universiteit, gevestigd te Heerlen, verweerster.

I. PROCESVERLOOP

1. Bij besluit d.d. 11 juli 2018 is namens de Commissie voor de examens van de faculteit Management, Science & Technology (hierna: de Commissie) aan appellant medegedeeld dat is geconstateerd dat bij de uitwerking van de opdracht van de cursus MM0303 Financieel perspectief in besturen (ASM-4) sprake is van fraude in de zin van artikel 2.3.3, lid 2, onder a tot en met d, van het Examenreglement 2017-2018.
2. Het tegen dit besluit ingestelde beroep is door het College van beroep voor de Examens (hierna: het College) gegrond verklaard bij uitspraak van 5 november 2018 (zaaknummer 2018-180). Het besluit van 11 juli 2018 is vernietigd en de Commissie is opgedragen een nieuw besluit te nemen.
3. Bij besluit d.d. 7 januari 2019 is namens de Commissie aan appellant medegedeeld dat zij naar aanleiding van de uitspraak van het College een nieuw besluit heeft genomen. De Commissie heeft opnieuw vastgesteld dat sprake is van fraude.
4. Appellant heeft hier tegen (formeel) beroep ingesteld bij brief d.d. 7 februari 2019 (met bijlagen), door het College ontvangen op 7 februari 2019. Dit beroep heeft hij, zowel inhoudelijk als voor wat betreft het inzenden van nadere stukken, aangevuld bij brief d.d. 8 februari 2019, door het College ontvangen op 8 februari 2019.
5. Op 13 februari 2019 heeft het College de Commissie verzocht om in overleg met betrokkene na te gaan of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is.
6. Bij brief d.d. 14 februari 2019 heeft de Commissie het College verzocht om verlenging van de termijn waarbinnen zij dient te reageren op het beroepschrift. Het College heeft uitstel verleend tot 18 maart 2019.
7. Bij brief d.d. 8 april 2019 heeft de Commissie het College geïnformeerd dat appellant zijn beroep wenst door te zetten, omdat het niet mogelijk is gebleken om te komen tot een minnelijke schikking.
8. Het College heeft het beroep van appellant behandeld in een openbare zitting op 15 mei 2019 te Heerlen, alwaar appellant in persoon is verschenen bijgestaan door zijn gemachtigde. Namens de Commissie zijn verschenen de heer prof. dr. P.B. Sloep, voorzitter van de Commissie voor de examens van de faculteit Management, Science & Technology en mevrouw mr. M.F.R.H. Ruijschop, jurist Commissie voor de examens. Ook is verschenen de heer drs. J.G.E. Spekreijse, examinator van onderhavige cursus.
9. Bij brief d.d. 20 juni 2019 heeft het College de zaak heropend. In deze brief wordt zowel aan appellant als aan de Commissie gevraagd een aantal vragen te beantwoorden die het College meer duidelijkheid moeten verschaffen.
10. Op 3 juli 2019 heeft het College van appellant een schriftelijke reactie op de gestelde vragen ontvangen, die is doorgestuurd naar de Commissie.

11. Op 17 juli 2019 ontving het College van de Commissie een schriftelijke reactie op de gestelde vragen, de reactie werd tevens doorgestuurd naar appellant. Appellant werd de mogelijkheid geboden hierop te reageren.
12. Op 8 augustus 2019 ontving het College van appellant een schriftelijke reactie op het bericht van de Commissie.

II. MOTIVERING

1. In deze zaak gaat het om een gestelde fraude die appellant heeft gepleegd bij de uitwerking van de opdracht zoals genoemd onder 1 in Procesverloop. Appellant heeft in deze cursus nauw samengewerkt met de studenten A en B (hierna ook wel medestudenten genoemd). De examinator heeft een vermoeden van fraude geuit, omdat bij de beoordeling en na invoering in het fraudedetectiesysteem van de Open Universiteit bleek dat er veel overeenstemming is met de uitwerking van een medestudent en appellant zijn opdracht een maand later dan zijn medestudenten heeft ingeleverd. Vervolgens heeft er een onderzoek door een fraudecommissie plaats gevonden, waarna het besluit van 11 juli 2018 is genomen.
2. In het besluit van 11 juli 2018 is appellant het plegen van fraude tegengeworpen, zoals bepaald in artikel 2.3.3., lid 2, onder a tot en met d, van het Examenreglement 2017-2018 (hierna: examenreglement). Het betreft het overnemen van gegevens of tekstgedeelten van anderen zonder bronvermelding en het overnemen van werk van medestudenten en dit door laten gaan als eigen werk (het plegen van plagiaat).
3. In de uitspraak van 5 november 2018 heeft het College vastgesteld "op grond van de door appellant gegeven toelichting (...) dat hij bij de uitwerking van – in ieder geval – taak 10 heeft samengewerkt met twee medestudenten terwijl hij wist of had kunnen en behoren te weten dat dit bij deze taak niet de bedoeling was. Het College acht de gegeven instructies op dit punt helder. Appellant heeft ook niet naar voren gebracht dat het voor hem niet duidelijk was. Dat betekent dat sprake was van ongeoorloofde samenwerking." Verder heeft het College overwogen dat de tegenwerping dat sprake is van plagiaat "naar het oordeel van het College pas [kan] worden vastgesteld nadat het werk van de drie samenwerkende studenten in relatie tot elkaar is gezien. Dat het appellant moet zijn geweest die het gestelde plagiaat pleegde, omdat hij pas een maand nadat zijn twee medestudenten hun werk hebben ingeleverd, zijn werk heeft ingeleverd en hij dus ruimschoots de tijd heeft gehad van die teksten kennis te nemen, acht het College onvoldoende." Het College heeft geoordeeld dat niet zonder nader onderzoek naar het ontstaan van de verschillende teksten in het werk van appellant en twee andere studenten (die in de verschillende opdrachten van de cursus nauw hebben samen gewerkt), kan worden geconcludeerd dat het juist appellant is die het gestelde plagiaat heeft gepleegd.
4. Vervolgens heeft de Commissie nader onderzoek gedaan. In dat kader heeft de voorzitter van de Commissie contact opgenomen met de studenten A en B. Dat heeft geleid tot het nu bestreden besluit.
5. In het besluit van 7 januari 2019 stelt de Commissie vast:
  - primair: dat appellant zich schuldig heeft gemaakt aan fraude, in het bijzonder plagiaat in de zin van artikel 2.3.3., lid 2, aanhef en onder d, van het examenreglement;
  - subsidiair: dat appellant zich niet heeft gehouden aan de instructies van de examinator om een zelfstandige prestatie te leveren en zijn gedrag daarmee in strijd is met artikel 2.3.4., lid 1, van het examenreglement;
  - en dat daarom wordt besloten het tentamen van appellant ongeldig te verklaren en hem één van de tentamenkansen te ontnemen waarop hij door zijn cursususinschrijving recht heeft.De Commissie geeft aan op basis van nader onderzoek, te weten het horen van de studenten A en B, met wie appellant in het kader van deze cursus nauw heeft samen gewerkt, tot deze conclusie te zijn gekomen. Haar conclusie heeft de Commissie mede gebaseerd op het gegeven i) dat appellant de tekst van hoofdstuk 5 integraal van student A heeft overgenomen en ii) er gezien de omvang van het hoofdstuk geen sprake kan zijn van een toevalligheid die voortvloeit uit de geoorloofde samenwerking die er geweest is.
6. Op hetgeen appellant tegen dit besluit heeft aangevoerd wordt hieronder (voor zover nodig voor deze uitspraak) nader ingegaan.
7. Het College dient overeenkomstig artikel 7.61 lid 2 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.

8. De artikelen 2.3.3, lid 1 en 2, onder d, en artikel 2.3.4 van het examenreglement luiden als volgt.
Artikel 2.3.3 Definitie plagiaat
  1. Plagiaat is een vorm van fraude als bedoeld in artikel 7.12b WHW en doet zich voor als een tentamen kandidaat het werk van anderen als eigen werk presenteert.
  2. In ieder geval worden de volgende gedragingen als plagiaat aangemerkt:
(...)Het overnemen van werk van andere studenten en dit laten doorgaan voor eigen werk.Artikel 2.3.4 Andere vormen van fraude
  1. Indien een student handelt in strijd met de instructies, vermeld in het cursusmateriaal, die betrekking hebben op de verplichtingen bij het afleggen van een tentamen of bijzondere verplichting, doet de examinator hiervan mededeling aan de Commissie voor de Examens. De Commissie voor de Examens onderzoekt vervolgens of er sprake is van fraude.
9. Met betrekking tot de eerste tegenwerping, het plegen van plagiaat als bedoeld in artikel 2.3.3. lid 1, van het examenreglement, is het College van oordeel dat appelland dit terecht verweten wordt. Appelland heeft in bijlage 7 van zijn beroepschrift uiteengezet hoe hij en zijn medestudenten ieder apart onderdelen hebben uitgewerkt. Appelland heeft laten zien dat hij onderdelen van zijn medestudenten nagenoeg ongewijzigd heeft overgenomen, zonder te vermelden dat ze van een medestudent afkomstig waren. Het College gaat niet mee in het betoog van appelland dat geen sprake is van plagiaat omdat er samengewerkt is en er (daarom) sprake is van gezamenlijk gedachtengoed. Appelland en zijn medestudenten hebben immers het werk verdeeld en ieder afzonderlijk een bepaald onderdeel uitgewerkt. Appelland heeft daarbij niet aangegeven of en hoe de verschillende onderdelen (nog) onderwerp van onderlinge gedachtewisseling zijn geweest.
10. Met betrekking tot de tweede tegenwerping van de Commissie, dat appelland bij de taken 9 en 10 ongeoorloofd heeft samengewerkt, wijst het College erop dat zij in haar uitspraak van 5 november 2018, zoals hierboven weergegeven, al heeft overwogen dat hiervan naar haar oordeel sprake is. Hetgeen appelland in dit verband nadien heeft aangevoerd (zoals dat de samenwerking bij de taken 9 en 10 is voortgezet, om de reden dat de eerder aangereikte lesstof (taak 1 tot en met 8) ook deel uitmaakt van de (gezamenlijke) 'intellectuele bagage' die nodig is bij het eindrapport), leidt, wat hier verder ook van zij, niet tot een ander oordeel. En dat appelland ter zitting op 15 mei 2019 heeft aangegeven dat de instructies toch niet zo duidelijk waren op dit punt, acht het College eveneens onvoldoende om tot een ander oordeel te komen.
11. Appelland heeft verder aangevoerd dat sprake is van rechtsongelijkheid.
12. De Commissie heeft zich op het standpunt gesteld dat 'rechtsongelijkheid niet ontstaat als sommige studenten wel en andere niet voor fraude veroordeeld worden, maar als studenten voor gelijke feiten verschillend behandeld worden'. In haar nadere reactie van 17 juli 2019 licht de Commissie dit als volgt toe. "Er is sprake van gelijke feiten in zoverre elk van de drie studenten heeft samengewerkt aan de taken 1 tot en met 8 en wel op een wijze die door de examinator expliciet wordt ontraden. Er is sprake van ongelijke feiten in zoverre appelland bij [de] taken 9 en 10 deze werkwijze onverkort heeft voortgezet en zich werk van vooral collega A heeft toegeëigend als ware het zijn eigen, zonder bronvermelding en tegen de nadrukkelijke instructies van de examinator in. Zoals al (...) is aangegeven, kan dat student A niet worden aangewreven." Voorts heeft de Commissie aangegeven dat student A niet in geding is en dat dat een sanctie tegen appelland onverlet laat en acht de Commissie nog van belang dat appelland zijn werkstuk later dan student A heeft ingeleverd en hoofdstuk 5 integraal heeft overgenomen van student A.
13. Appelland heeft, onder meer in bijlage 7 bij zijn beroepschrift, een analyse gegeven van zijn managementrapport (de uitwerking van de taken 9 en 10) en het managementrapport van student A. Die uitwerking maakt zichtbaar dat (ook) student A onderdelen van zijn medestudenten (nagenoeg ongewijzigd) heeft overgenomen. Ook met betrekking tot de samenwerking in het algemeen bij de taken 9 en 10 heeft appelland naar voren gebracht, dat een ongelijke behandeling plaatsvindt, indien hij hiervoor een sanctie opgelegd krijgt, en zijn medestudenten niet.
14. Het College is van oordeel dat er dan ook verschillende aanknopingspunten in het dossier zijn die een gedegen onderzoek naar stelling van de appelland, dat sprake is van rechtsongelijkheid, rechtvaardigen. Indien het College zou oordelen dat de Commissie hiernaar onvoldoende zorgvuldig onderzoek heeft gedaan of haar standpunt in deze onvoldoende heeft gemotiveerd, zou dat tot het oordeel leiden dat het beroep gegrond is. Het besluit van 7 januari 2019 zou vernietigd worden en de Commissie zou de opdracht krijgen om een nieuw besluit te nemen.
15. Het is het College echter duidelijk geworden dat de Commissie in deze zaak niet tot een ander standpunt zal komen. Er heeft al een uitvoerige en gedetailleerde standpuntwisseling plaatsgevonden in drie ronden. Een oordeel van het College dat de Commissie op het punt van de rechtsongelijkheid (opnieuw) naar de zaak zou moeten kijken, acht het College dan ook niet doelmatig. Daarbij komt dat het

rechtsmiddel van hoger beroep alleen open staat voor appellant en niet ook voor de Commissie. Het College komt dan ook tot de conclusie dat het beroep ongegrond wordt verklaard. Geoordeeld is immers dat appellant plagiaat heeft gepleegd en ongeoorloofd heeft samengewerkt.

16. Het voorgaande leidt, nu voorts niet is gebleken van feiten of omstandigheden die tot een ander oordeel zouden kunnen leiden, tot de volgende beslissing.

III. BESLISSING

Gelet op artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek beslist het College als volgt.

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. dr. J.M.E. Derks, voorzitter, dr. E.E. den Hartog-de Haas, H.C.E. Pepels, drs. I.V. Storm-Stevelmans en S. van der Waal
In tegenwoordigheid van S.E.M. van der Westen LLB, secretaris op 11 september 2019

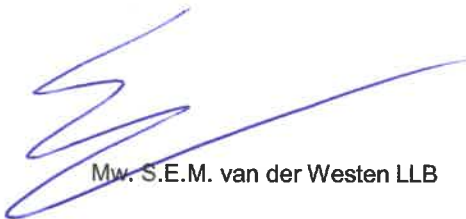
w.g. de secretaris,

w.g. de voorzitter,

Mw. S.E.M. van der Westen LLB

mr. dr. J.M.E. Derks

Voor eensluidend afschrift,

Mw. S.E.M. van der Westen LLB

Tegen een besluit van het College van beroep voor de examens kan door een betrokkene binnen zes weken na verzending van dat besluit beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het hoger onderwijs (artikel 7.66 WHW), Postbus 16137, 2500 BC Den Haag

